

DR Symfoniorkestret **Jacquot & Elgars 2.**

DR Symfoniorkestret

Koncertmester: Liviu Prunaru

Marie Jacquot

Dirigent

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–91)

Serenade nr. 10, 'Gran Partita', KV 361 (ca. 1781)

I – Largo. Molto Allegro

II – Menuetto

III – Adagio

IV – Menuetto. Allegretto

V – Romance. Adagio

VI – Tema con variazioni

VII – Finale. Molto Allegro (Rondo)

(ca. 47')

PAUSE (30') ca. 20.20

Edward Elgar (1857–1934)

Symfoni nr. 2, opus 63 (1909–11)

I – Allegro vivace e nobilmente

II – Larghetto

III – Rondo

IV – Moderato e maestoso

(ca. 53')

DR Koncerthuset, Koncertsalen

Torsdag 21. marts 2024 kl. 19.30

Fredag 22. marts 2024 kl. 19.30

Torsdagskoncerten sendes direkte
i P2 Koncerten, genudsendes søndag
kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

MØD MUSIKKEN

Kl. 18.30 i Koncertsalen
med Esben Tange

Foto: Christian Jungwirth

Den franske dirigent **Marie Jacquot** har et musikalsk format så stort, at orkestre i hele verden ønsker at samarbejde med hende. Heldigvis er Danmark på hendes liste, for hun tiltræder næste år som ny chefdirigent på Det Kongelige Teater.

I år er hun desuden begyndt som 1. gæstedirigent for Wiener Symfonikerne, og for kort tid siden blev det meddelt, at hun også er valgt til kommende chefdirigent for det fremragende WDR Radiosymfoniorkester i Köln.

Marie Jacquot er født 1990 i Paris og spillede trombone, inden hun skiftede til dirigentfaget. Som gæstedirigent har hun allerede dirigeret mange af Europas bedste orkestre og i førende operahuse. Herhjemme har hun som gæstedirigent på Operaen i København fået meget stor ros for sine opførelser af Tjajkovskis opera Eugen Onegin og Gounods Faust.

Da det franske kulturministerium for nylig uddelte årets priser til den klassiske musik, modtog Marie Jacquot prisen som 'Bedste nye dirigent'.

DR Symfoniorkestret har lige siden DR's grundlæggelse i 1925 bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været den anerkendte italienske dirigent Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA med musik af bl.a. Carl Nielsen på programmet. Det er også Luisi, der dirigerer DR Symfoniorkestrets indspilning af Nielsens symfonier og koncerter (Deutsche Grammophon), hvor albummet med 4. og 5. symfoni blev valgt som både 'Årets orkesterudgivelse' og 'Årets indspilning' ved Gramophone Awards 2023 i London. Næste store projekt for orkestret og Fabio Luisi er indspilningen af Alexander Skrjabin's orkesterværker, også for Deutsche Grammophon.

DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live i DR Koncerthuset eller på turné. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt.

Ud over det klassiske repertoire har DR Symfoniorkestret i disse år stor succes med at spille soundtracks fra film og computerspil. Over 340 millioner seere har set videoer fra orkestrets soundtrack-koncerter på sociale medier, og DR Koncerthuset har en af Danmarks største YouTube-kanaler med over 800.000 faste følgere.

Mozart & Elgar

Wolfgang Amadeus Mozart: Gran Partita

'En stor serenade'. Sådan kan man oversætte titlen **Gran Partita** til dansk. Titlen rummer det største i det mindste, for indenfor tilsyneladende simple rammer folder den største musik sig ud.

"På papiret så det ud af ingenting. Begyndelsen var så enkel, at det næsten var komisk. Ikke andet end en puls. Fagotter, bassethorn – som en rusten lirekasse. Og så, pludseligt, højt oppe: en obo. En enkelt tone, der hang deroppe lige så stille, indtil en klarinet tog over og afrundede frasen så frydefuldt. Det var musik, som jeg aldrig havde hørt det før. Fyldt med så megen længsel, så uopnåelig en længsel. Det var, som hørte jeg Guds egen stemme."

Sådan fortæller komponisten Salieri i en af de mest uforglemmelige scener fra Mozart-filmen Amadeus. Salieri står med noderne til den langsomme tredjesats fra Gran Partita i hånden og hører musikken for sit indre øre. Det blev hans første møde med Mozarts musik. Selv om scenen er opdigtet, beskriver den genialt originaliteten i musikken. For en serenade var egentlig bare ment som uforpligtende underholdningsmusik – eller ligefrem ren baggrundsmusik – og i den sammenhæng burde "Guds egen stemme" slet ikke vise sig!

Serenader var der mange af i 1780'erne. Det var en utroligt populær genre, der ikke stillede ret store krav til en komponist.

"En serenade har en meget enkel, ukunstlet og imødekommende karakter, og disse stykker bør derfor foredrages behageligt og indsmigrende, egentlig bedst i skumringen eller de tidlige natte-timer." Sådan definerede en af Mozarts kolleger i 1780'erne, den tyske komponist Daniel Gottlob Türk, den populære genre.

Også Mozart skrev masser af serenader. Nogle af dem har titler som Divertimento, Notturmo eller Partita, der er forskellige ord for stort set det samme. Gran Partita er formodentlig skrevet i 1781, og den 'store serenade', Mozarts største, er stor på forskellige måder: Dels er der hele syv satser, så varigheden når op på næsten en time; dels er musikken skrevet for 13 instrumenter – faktisk et helt lille orkester og langt fyldigere end en normal blæserserenade-besætning.

Som besætning har Mozart valgt to oboer, to klarinetter, to bassethorn, to fagotter, fire horn og en kontrabas. Bassethorn var en tidlig form for klarinet, og med fire klarinetinstrumenter giver det musikken en usædvanlig rund og fyldig klang.

Kontrabasstemmen bliver af og til spillet af en dyb kontrafagot i stedet, og ved denne opførelse har DR Symfoniorkestrets musikere og dirigent Marie Jacquot valgt at bruge kontrabas og kontrafagot på skift.

Men spørgsmålet er, hvad der fik Mozart til at lave sin Gran Partita så stor? Nøjedes man med f.eks. 1., 2., 3. og 7. sats ville man have et fremragende værk i fuld størrelse, en hel symfoni for blæsere. Men Mozart supplerer med endnu mere fra samme gode skuffe og skaber en himmelsk fest i syv satser. Årsagen har måske blot været inspiration? Det er i hvert fald ikke svært at forestille sig den kreative ekstase, han må have befundet sig i, da dette store, usædvanlige og euforiske værk blev skrevet ned på papiret.

Edward Elgar: Symfoni nr. 2

En vældig symfoni, storladet, dynamisk og medrivende. Fortalt i fire lange kapitler for et orkester, der klinger mirakuløst godt. Edward Elgars **Symfoni nr. 2** fra 1911 varer en fuld klokke time, og i vægtighed og personlighed måler den sig med de største symfonier fra samme periode. Alligevel hører man den meget sjældent i Danmark, hvor britisk musik historisk set altid har befundet sig i en blind vinkel.

Elgar var på toppen af sine kræfter, da han skrev symfonien. I årene inden havde han komponeret sin Symfoni nr. 1 og sin meget omfattende Violinkoncert. Den nye Symfoni nr. 2 tilegnede han mindet om den afdøde kong Edward 7., der var gået bort i 1910. Med den kongelige dedikation kunne man måske udlede, at der så er tale om et 'officielt' stykke musik, en afspejling af det britiske imperium og dets storhed. Men når man lytter, møder man alt andet end pomp og facade. Her banker derimod et varmt hjerte, fuldt af passionerede og komplekse følelser.

Med sit tilknappe tweed-tøj og imponerede moustache lignede Edward Elgar en forstokket baron eller en pensioneret major, hjemvendt fra de britiske kolonier. Følelserne bar han tydeligvis ikke udenpå tøjet. De inderste tanker satte han knap nok ord på. Som motto for symfonien brugte han derfor et citat af den langt mere åbenhjertige digter Shelley: "Sjældent, kun sjældent, viser du dig, Glædens Ånd!"

Citatet er fra Shelleys digt Invocation (Påkaldelse) og havde ramt den blufærdige Elgars nerve i sådan en grad, at han uddybede det i en forklaring til sin forlægger: "For at komme symfoniens stemning nærmere, kan man læse hele Shelleys digt, men musikken er ikke en illustration af digtet, ligesom digtet alene ikke fuldstændigt kan kaste lys på musikken."

Kun i Elgars notater og breve kan man finde nærmere hentydninger til symfoniens private forestillinger, f.eks. den urovækkende musik midtvejs i førstesatsen, der sætter ind efter 7–8 minutter. "En kærlighedsscene med ildevarslenende fornemmelser, der mærkes i haven på en sommernat. Visse erindringer trænger igennem – jeg får gåsehud af det", bekendte Elgar i et brev.

2. sats er en storslået sørgemusik, der vokser sig altomfattende og virkelig monumental. Undervejs lader Elgar en enlig obo fantasere som en individuel stemme i det store, sørgende fællesskab. Som kontrast til denne hjertegribende musik er 3. sats hektisk, ustabil og ifølge Elgar bl.a. udtryk for "det vanvid, der følger med overdreven eller misbrugt lidenskabelighed".

Helt magisk er symfoniens slutning i sidste sats, hvor temaet med "Glædens Ånd" fra værkets energiske indledning vender tilbage, nu forvandlet til en åndeløs, glødende solnedgang. Elgar ville ikke komme indholdet nærmere, end at symfonien udtrykker "sjælens følelsesrejse", og at han i dette værk undtagelsesvist havde lukket op og vist sig selv frem. At han gennemfører det med så suverænt overblik, der håndterer både det sønderknusende og det forløsende, gør symfonien til en af de mægtigste fra senromantikken – og til et værk, der ikke blegner, i modsætning til fortidens cykelstyrsoverskæg og gamle imperier. Som med al stor kunst taler symfonien til os på tværs af tiden.

Jens Cornelius

Torsdagskoncerten på P2 & i DR Lyd

Foto: Per Morten Abrahamsen

Foto: Agnete Schlichtkrull

Ved hver eneste Torsdagskoncert med DR Symfoniorkestret gemmer der sig en P2-vært blandt publikum i Koncertsalen. Værten taler dæmpet i mikrofonen fra sin plads på 1. balkon, men stemmen når ud til over 100.000 lyttere, der følger koncerten ved højttalerne.

Samtidig står en reporter klar i kulissen for at fange kunsterne lige før eller efter de indtager scenen, så lytterne mærker den særlige koncertstemning og kommer helt tæt på de medvirkende.

Foto: Agnete Schlichtkrull

Hør Torsdagskoncerten direkte i P2 Koncerten eller når det passer dig i DR Lyd.

Du kan også finde koncerter med DR Symfoniorkestret på DRTV.

DR Symfoniorkestret

Med forbehold for ændringer. Se opdateret musikerliste i foyeren på koncertdagen

Violin 1

Liviu Prunaru
Soo-Jin Hong
Bartosz Skibinski
Elna Carr
Jan Leif Rohard
Johannes Søe Hansen
Helle Hanskov Palm
Tine Rudloff
Trine Yang Møller
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Anja Zelianodjevo
Kern Westerberg
Peter Andreas Nielsen

Violin 2

Gunvor Sihm
Therese Andersen
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Amalie Kjældgaard Kristensen
Anne Marie Kjærulff
Hedvig Oftedal Vivanco
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Jonida Luisa Tafilaj
Ida Balslev
Austin Lee Hansen
Erik-Theodor Danciu

Bratsch

Michael Andreas Grolid
Emma Wernig
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen
Katrine Reinhold Bundgaard
Lilion Anne Soren
Stine Hasbirk Brandt
Magda Stevensson
Einar Kyvik Bauge
Benedikte Artved
Mikkel Schreiber Thomsen

Cello

Henrik Dam Thomsen
Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Hyazintha Andrej
Olga Chwaszczewska

Bas

Joel Gonzalez
Einars Everss
Nicholas Franco
Henrik Schou Kristensen
Mads Lundahl Kristensen
Thoralf Strandli Pedersen
Karla Wulff
Piotr Dubajko

Fløjte

Anna Nykvist
Mikael Beier
Russell Satoshi Itani

Obo

Kristine Vestergaard
Radi Åstrand Radev
Ulrich Trier Ortmann
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Pedro Franco Lopez
Klaus Tönshoff
Søren Elbo

Fagot

Audun Halvorsen
Sebastian Stevensson
Dorte Bennike
Britta Cortabarra

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Aurora Sæterhaug Bye
Dominika Piwowska
Oskar Lejonclou
Nicolai Sell

Trompet

László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Marek Adam Stolarczyk
Brian Bindner
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland

Harpe

Zachary James Hatcher
Berit Spælling

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Nicola Carrara
Søren Rønlev Nielsen

Pauker

René Felix Mathiesen

20. APRIL 2024
KONCERTSALEN

Malko Konkurrencen 2024 — Finalekoncert

DR Symfoniorkestrets internationale Malko Konkurrence samler de bedste unge dirigenter fra hele verden i DR Koncerthuset. Ved denne finalekoncert dyster de tre finalister mod hinanden i musik af Brahms og Nielsen, og en af dem får overrakt den eftertragtede førstepris af juryformand Fabio Luisi.

DR
Symfoni
Orkestret

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

2024
2025

NY STÆRK SÆSON MED

DR SymfoniOrkestret & Fabio Luisi

Velkommen til en ny, spændende sæson med chefdirigent Fabio Luisi og DR SymfoniOrkestret, som hylder livet i al dets skønhed. Glæd dig til musik fuld af poesi og livskraft med store kunstneriske personligheder som dirigenten Herbert Blomstedt, mezzosopranen Anne Sofie von Otter, violinisten Augustin Hadelich og sopranen Danielle de Niese.

Oplev bl.a. *Luisi & Das Lied von der Erde*, Honeck & Mozarts c-mol messe, Kochanovsky & Kavakos, *Carmina Burana*, Hannigan & *Girl Crazy*

DR
Symfoni
Orkestret

Læs mere om den nye sæson på drsymfoniorketret.dk

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMÅL
FOUNDATION CARIS
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
AUGUSTINUS FONDEN
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
BECKETT-FONDEN
KONSUL GEORGE JORCK OG HUSTRU EMMA JORCK'S FOND
DROST FONDEN
TOYOTA-FONDEN
WILHELM HANSEN FONDEN
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2 — Kim Bohr

Chef for DR Symfoniorkestrets udvikling og drift — Jakob Holtze

Repertoirechef — Tatjana Kandel

Produktionstilrettelægger — Karen Skriver Zarganis

Produktionsledere — Anne Dueholm Jacobsen, Morten Danvad

Lydproducer — Bernhard Güttler

Musiktekniker — Mikkel Nymand

Redaktør — Helle Kristensen

Design — DR Koncerthuset

Foto — Christian Rahbek Olsen

Tryk — Bording Danmark A/S